

LIPUN NOSTO JA JUHANNUS, PITKÄSAARI, 19.6.2020

Arvoisat veneilyn ystävät, yhteistyökumppanit, hyvät Kymen Navigaattorit, naiset ja herrat lämpimästi tervetuloa Pitkäsaaren juhannuksen juhlallisesti käynnistävään veneilykauden avaukseen. Tilaisuuden juhlavuutta lisää merkittävästi sen yhteyteen ajoitettu 50-vuotishistoriikin julkaisu. Olkaa tervetulleita!

Tapahtumien yhdistäminen on haaste myös puhujalle. On yhdisteltävä lipun nostoon kuuluva seuran ajankohtaiskatse ja samassa yhteydessä soviteltava tarinoihin myös juhannukselle kuuluvat kevennykset. Ihan oma juttunsa taas on historiikin julkaisu. Jääköön arviointi onnistumisesta tälläkin kertaa kuulijoille.

Koronasta huolimatta tai ehkäpä juuri siitä syystä, olen kannustanut hallitusta ponnekkaasti pitäytymään erinomaisessa toimintasuunnitelmassamme, jossa lähtökohdana on tapahtumien suunnitelman mukainen toteuttaminen. Tämä on myös jäsenistömme arvostamisen ja seura-toiminnan elinvoimaisuuden vahva perusta. Arvioisin, että korona ei ole omiaan vähentämään seuratoiminnan merkitystä jäsenistömme henkireikänä - päinvastoin. Onneksi emme ole jääneet tuleen makaamaan. Päätökset muutoksista on tehty ajallaan, mutta vasta siinä vaiheessa, kun perusteet ovat riittäviä. Niissä on huomioitu valtion johdon suositukset ja määräykset, mutta ennen kaikkea ihmisten

terveys. Olemme panostaneet muutosviestintään ja toivonkin, että olemme tavoittaneet jäsenistöämme riittävästi.

Kevennyksenä voisi todeta, että lähes poikkeuksetta eniten peukutuksia facebooksovetuksistani ovat saaneet viestini, jossa olen ilmoittanut tilaisuuksien peruttamisesta tai siirtämisestä! Mitenkähän tuohon pitäisi suhtautua?

Kuluvan vuoden pääteema on seuramme 50-vuotisjuhlallisuudet. Pääjuhla piti viettää huhtikuussa ravintola Meriniemessä, sitten Kotkan Klubilla, kunnes koronapandemia pakotti siirtämään juhlamme pikkujoulujen yhteyteen Kotkan Höyrypanimolle 28.11.2020. Vaihtoehto ei ole huono, ja toivommekin runsasta osanottoa. Toivon myös koko sydämestäni, että lujasti työllistäneet kenraaliharjoitukset ovat suoritettu ja tällä kertaa päästään tositoimiin.

Samassa yhteydessä piti julkaistaman myös seuramme historiikki, joka sekin siirtyi tulevaisuuteen, mutta ansaitsee ehdottomasti arvoisensa julkaisutilaisuuden. Hallitus päättikin sekä kirjailijoiden että toivoakseni myös jäsenistön onneksi, ettei julkaisua siirretä juhlien mukana, vaan se tapahtuu sopivan tilaisuudessa, jollaiseksi keskikesän juhla on nyt muotoutumassa. Hyvä niin.

50-vuotisteemaan liittyvät myös tavoitteemme juhlavuoden esilletuomisesta eri tapahtumissa sekä seuran 50-vuotisen historian ja siihen liittyvien tapahtumien näkymisestä

eri tiedotusvälineissä. Taustalla tässä on luonnollisesti myös seuramme tunnettavuuden lisääminen ja jäsenrekrytoinnin tukeminen. Selvää on, että päätös kirjan julkaisemisesta on auttanut merkittävästi tämän tavoitteen saavuttamisessa. Palstatilaa on saatu niin radiossa kuin paikallisessa lehdistössä.

Toisena teemana toimintaamme ohjaa Pitkäsaaren tukikohtan kehittäminen. Tämä on hallituksen ja jaosten yhteinen projekti, johon sisältyy kehittämissuunnitelman ”Pitkäsaaren koulutus- ja elämyskeskus 2030” laatimisen käynnistäminen. Pidemmälle tähtäävä suunnittelu varmistaa tukikohtamme pitkäjänteisen, suunnitelmallisen ja ennen muuta resursseihin suhteutetun kehittämisen. Odotusarvomme on, että Pitkäsaaren käyttäjät osallistuvat aktiivisesti tähän ideointiin.

Kolmantena teemana on koulutustoiminnan monipuolistaminen. Tässä yhteydessä on hyvä muistuttaa seuramme sääntömääräisestä koulutustehtävästä. Tehtävästä, joka roolittaa Kymen Navigaattoreita kotkalaisten veneseurojen joukossa ja tulee täten huomioida seuran toiminnassa, kuten olen monesti sanonut. Seuramme on aikoinaan syntynyt juuri koulutus pontimena, jota tehtävää on vuosien varrella toteutettu pyyteettömästi aktiivisten ihmisten teoreettisen koulutuksen ohessa toimeenpanemina käytännön harjoituksina ja kilpailuina myös yhteistoiminnassa

muiden veneilyseurojen kanssa. Tavoitteena onkin monipuolistaa merenkulkutaitoja kehittävää koulutustoimintaa ja lisätä Pitkäsaaren käyttöä koulutustapahtumien järjestämisessä. Esimerkkinä lauantaina 25.7. järjestettävä Kymen Navigaattoreiden Pitkäsaari -päivä.

Teemoista viimeisin, mutta ei suinkaan vähäpätöisin on yhteistoiminta muiden veneilyseurojen kanssa, joka arvon yhteistyökumppaneiden läsnä ollessa sopii myös tässä tilaisuudessa esille otettavaksi. Näkymä on koko Itäisen Suomenlahden veneilymahdollisuuksien kehittäminen, joka luonnollisesti edellyttää sitä, että Kotkassa on aktiivisia veneilyseuroja sekä satama- ja polttoainejakeluasiat kunnossa. Tosiasiallisesti kysymys on merikaupunki Kotkan imagosta.

Tästä syystä yhteistoiminta kaupungin ja muiden alan toimijoiden kanssa pitää olla kestävällä pohjalla. Veneilyseuroilla on tässä sekä asiantuntijan että unilukkarin rooli. Yhteistoimintamuotoja on edistetty hyvällä sykkeellä viimeisten vuosien aikana, joista esimerkkeinä säännölliset kommodorikokoukset, tiivistynyt yhteistoiminta kaupungin kanssa ja ennen muuta yhdessä järjestettävät tapahtumat - maaliskuinen Veneilylauantai, heinäkuinen Juhlavenekulkue ja joulukuinen itsenäisyyspäiväjuhla. Toivon myös, että saaritukikohtien yhteiskäyttö lisääntyy.

Hyvät ystävät

Historiikkityön ohessa on kevään kuluessa tehty paljon muutakin. Seuran sääntöjen päivitystyö saatettiin loppuun ja säännöt hyväksyttiin kevätkokouksessa, josta kiitokset Timo Purhoselle. Viimeistelyssä totesimme nimenkirjoituspykälässä pienen erheellisuuden, jonka korjaamme syyskokoukselle alistettavalla päätöksellä. Asemointimme kahden kattojärjestön alaisuudessa on myös virallistettu ja olemme saaneet hyväksynnän SPV:n jaosjäsen seuraksi.

Kevään töihin lukeutuu myös vuodesta 1982 ilmestynyt vuosijulkaisu, jonka toivoakseni jokainen on postiluukusta saanut. Samalla, kun kiitän Vesa Greijusta esimerkillisesti hoidetusta ilmoitushankinnasta, toivon että me jäsenet palkitsemme julkaisun tekemistä tukeneet ilmoittajat ja käytämme heidän palveluitaan.

Suuret kiitokset osoitan myös tekniselle jaokselle ja vapaa-aikajaokselle saaritukikohdan kevätkunnostuksesta. Pahoittelut talkoohenkiselle joukollemme siitä, että koronasta johtuen työt hoidettiin tällä kertaa talkoita.

Kiitos myös Sipille joukkoineen Siisti Biitsi -tapahtuman moottoroinnista. Seura haastoi tällä kertaa myös pitkäsaarelaiset mukaan. Merkittävä määrä roskaa on jälleen kerän kerätty rannoilta. Tämä on mielestäni hieno ja ennen muuta konkreettinen esimerkki seuramme tekemästä työstä puhtaampien vesistöjen ja ympäristön eteen.

Arvoisa juhlaväki

Katsaukseni lopuksi palaan vielä toimintasuunnitelmaan, jonka hallitus siis valmistelee yhteistyössä jaosten kanssa syyskokoukselle hyväksyttäväksi. Se on dokumentti, jonka mukaisesti seuran vuotuinen toiminta toteutetaan. Syyskokous onkin se hetki - momentum, Juhani Tammista lainatakseni, jolloin jäsenillä on tärkeä mahdollisuus vaikuttaa seuran tekemisiin vuodeksi eteenpäin.

Nykyisessä toimintamallissamme toimintasuunnitelman merkitys on keskeinen. Se antaa vahvan ohjauksen toiminnalle, josta vain merkittävä syy, kuten korona, sallii lähtökohtaisesti poiketa. En tiedä olenko vanhakantainen, mutta noudatan yhdistyslainsäädäntöä ajatellessani, että samalla hetkellä, kun yleiskokous hyväksyy toimintasuunnitelman, se myös sitoutuu tukemaan seuran toimihenkilöitä suunnitelman toteuttamisessa.

Samalla tavalla, kun odotan itseltäni, hallitukselta ja jaosilta sitoutumista yhteiseen tekemiseen, odotan sitä myös jäsenistöltä. Toivon että ymmärrämme seuran jäsenenä vastuumme ja viestitämme sitoutumisestamme yhteiseen tekemiseen osallistumalla aktiivisesti yleiskokousten ohella seuran tapahtumiin.

Hyvät Kymen Navigaattorit; seura on jäsenet ja jäsenet on seura! Nostetaan lippu salkoon, veneilykauden avaukseksi!

Arvoisat kuulijat

Pitkäsaaren juhannus on legenda. Se on monille meistä tärkeä tapahtuma, joka nousee vahvasti esille myös seuramme historiankirjoituksessa. Otammekin aasinsillan myöhemmin tänään tapahtuvaan historiikin julkaisuun poimimalla otteita Anne Ristolán tekstistä ”Pitkäsaaren juhannusta muistellessa”. Anne ollessa poissa, lukijana toimii Eemeli Virtanen.

”Meidän mielestä juhannuksen vietto alkaa aattona saunomisen jälkeen. Väki kerääntyy juhannuskahvit juotuaan kalliolle kuuntelemaan kommodorin puhetta, jonka jälkeen on juhlallinen lipunnosto.

Teimme alkuun erilaisia laskelmia siitä, minä vuonna pääsimme ensimmäistä kertaa Pitkäsaareen juhannuksen viettoon ja päädyimme vuosilukuun 1993. Ei tullut silloin mieleemme, että siitä tulee meidän perheelle näinkin pitkä perinne. Alkuvuosina saarella kierreltiin ja paikkoihin tutustuttiin Kelkan Reiskan opastuksella.

Uutena tulokkaana oli mielenkiintoista nähdä seuran yhteistoimintaa. Juhannusaattona valmistettiin porukalla lohisoppa, jossa pääkokkina toimi Oksasen Jukka. Olipa ainakin yhtenä vuonna tarjolla myös rosvopaistia, jonka valmistaminen kesti koko päivän.

Kerran toimme Korian Palvilihalta raakamakkaramaistiaisia, minkä jälkeen siitä onkin tullut juhannusaattoillan ”perinneruoka”. Seitsemän kiloa raakamakkaraa paistuu yhdellä kertaa hienosti isolla muurikalla.

Juhannusaattoilta huipentuu kokonpolttoon, jonka vastuhenkilönä on itseoikeutetusti Holopaisen Hannu. Illan päätti saunarannassa pidetyt juhannustanssit, joiden musiikintarjonnasta vastasi monia vuosia Purhosen Taavi.

Ensimmäisenä kesänä olimme metsän keskellä sijaitsevassa Särki-mökissä ja sen jälkeen muutamana kesänä vieeisessä Kuore-mökissä. Saatoimme todeta mökeissä olevan tilaa ruhtinaallisesti, sillä oman 5-henkisen perheen lisäksi mökkeihin (tai ainakin pihalle teltoihin) on mahtunut lasten tärkeimmät kaverit. Sateen sattuessa nukuimme koko porukka mökin tiiviissä tunnelmassa.

Siitä sitten hivuttauduimme hiljaksen ”ihmisten ilmoille” eli eturannalle illanviettoon. Ohjelmassa oli mm yhteislauluja, Hannu Vaakanaisen huolehtiessa useimmiten säästyksestä.

Viimeiset 16 vuotta olemme viettäneet juhannuksemme länsipuolen kalliolla olevissa punaisissa mökeissä. Onkohan niin, että juhannuspäivän luontopolkukin alkaa olla saman ikäinen?

Juhannuspäivän ohjelmassa on ollut jo monena vuonna leikkimielinen luontopolku. Se syntyi pienenä tietokilpailuna oman perheen kesken, ettei aika olisi mennyt pelkäämään mökissä tai teltassa istumiseen ja kortinpeluuseen.

Luontopolkua rakennettaessa on periaatteena ollut, että kaikilla on mahdollisuus osallistua. Kysymykset on laadittu siten, että pärjätäkseen on joukkueessa hyvä olla kaiken ikäisiä.

Aku Ankat pitää olla luettuina ja lastenohjelmat katsottuina, unohtamatta lapsuusiän satujen kertaamista. Sekaan mahtuu muutama kiperä kysymys aivan muusta, joista esimerkkinä: Kuinka monta istuinreikää on yhteensä Pitkäsaaren metsän keskellä olevassa ulkohuussissa tai kuinka monta puista porrasta on laiturilta noustessa kalliolle? Tai vaikkapa mainitse laulun nimi, jossa on kaupunki, eläin ja kasvi.

Voittohan ei tietenkään ole tällaisissa leikkimielisissä kisoissa pääasia. Mutta kaikilla on perinteisesti ollut sen verran kilpailuviettä, että melkein tosissaan on kisattu.

Luontopolun päättyessä, on toinen jalka jo menossa kovaa vauhtia takarannalle petanque-kisaan. Siinäkin on osanottajina melkein koko seuran väki. Leikkimielinen kisahan sekin on, mutta voittaja ja seuran mestari tietää arvonsa ja muistaa myös siitä illan mittaan mainita...

Sipi ja Satu ovat pitäneet takarannalla myös lapsille oman Minions-mölkkykisan. Ohessa on tehty hiekkalinnoja. Jos joku on ollut vielä aktiviteettia vaille, niin ”etupihalla” on järjestetty myös Mөлkkykisaa.”

Näin Anne Ristola historiikissamme. Kiitokset Eemelille. Uskoisin, että hänen muistelut virittävät meidät jokaisen muistelemaan omia juhannuksia Pitkäsaarella, jotka varmasti ovat legendoja jo eläessään.

Tervehdyksen lopuksi jatkan toissa juhannuksena aloittamani perinnettä: Kommodorin pullo. Mutta, ennen sitä haluan muistuttaa teitä kevätkokouksen päätöksestä, jonka mukaisesti merkittävästä toiminnasta seuramme hyväksi kutsuttiin kunniajäseniksi Hannu Holopainen, Riitta Laapio ja Antti Takala. He ovat kunniajäsenyytensä ansainneet. Kunniakirjat luovutetaan seuran 50-vuotisjuhlassa. Lämpimät onnittelet aplodien kera.

Sitten Kommodorin pulloon. Vuonna 2018 muistin Tuomalan pariskuntaa. Viime vuonna luovutin pullon Antti Takalalle. Kuten edellisistä voitte todeta, on huomionosoitus kohdistunut aina henkilöille, jotka ovat käytännön toimissa aktiivisia. He eivät tee toimistaan isompaa numeroa, vaan hoitavat sovitut hommat ja vähän enemmänkin. Heitä arvostetaan paitsi tekemiseen perustuen, niin myös persoonallisen luonteensa perusteella. Arvostan kovasti myös

sitä, että henkilöt ovat paikalla vastaanottamassa huomionosoitustaan. Näin tälläkin kertaa. Nyt palkittavat henkilöt on tunnustettu myös käden taidoistaan. Hyvä juhla-
väki, pyydän Pekka Sinisaloa vastaanottamaan kommodorin pullon numero 4 ja Seija Holopaista pullon numero 5.

Hyvää ja aurinkoista juhannusta teille kaikille.

Historiikin julkaisu samalla paikalla klo 12.30.

KYMEN NAVIGAATTOREIDEN 50-VUOTISHISTORIIKIN JULKAISU 19.6.2020

”Tuntuu siltä kuin kotkalaiset olisivat saaneet kaipuun merelle jo syntyessään. Avovesikaudella kotkalainen ajaa autonsa lounasaikaan Kuusisen penkalle ja katsoo merelle, kauas horisonttiin, sinne missä ei näy mitään. Tämä kirja kertoo palasen kotkalaista veneilyhistoriaa ja siitä, kuinka kotkalaiset ovat tuota kaipuutaan merelle pyrkineet toteuttamaan.”

Timo Purhonen muotoilemat sanat seuramme historiikin takakannessa kertovat kotkalaisuudesta, merellisen ympäristön merkityksestä ja ikuisesta kaipuusta johonkin tuntemattomaan, tavoiteltavaan, mutta kenties saavuttamattomaan. Ne kertovat pelkistetyllä tavalla, mutta tyylikkäästi Kymen Navigaattoreista ja ikuisesta kaipuusta merelle.

Hyvä juhlaväki

Historiikin julkaisu toteutetaan seuraavasti: Aluksi piirrän omassa puheenvuorossani kuvaa seuran historiasta sen perustamisesta tähän päivään. Tämän jälkeen luovutan numeroidut ja nimikirjatut kappaleet niille, jotka ovat paikalla. Historiikkitoimituskunnan puheenjohtaja Timo Purhonen kertoo omia ajatuksiaan seuramme historiikista,

jonka jälkeen tarjoamme halukkaille mahdollisuutta vapaaseen sanaan. Yhteisen hetkemme päättää juhlakahvit.

Kymen Navigaattorit perustettiin 29.4.1970 edistämään merenkulun harrastuksen ja oppien leviämistä sekä merimiestaitojen kehittämiseksi. Seuran perustajina oli merenkulkijoita ja veneilijöitä. Perustavassa kokouksessa päätettiin seuran nimestä ja kotipaikaksi sovittiin Karhulan kaupala. Samassa kokouksessa haettiin myös Navigaatioliiton jäsenyyttä ja hyväksyttiin seuran säännöt. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Armas Tuominen.

Sääntömääräisinä tehtävinä Kymen Navigaattorit järjestää merenkulkuopin tutkintoja sekä merenkulkuun liittyvää koulutusta, harjoituksia ja kilpailuja, suorittaa veneiden katsastustoimintaa, tekee yhteistyötä alueen muiden veneilyyn ja merenkulkuun liittyvien seurojen kanssa ja järjestää jäsenilleen eskaadereita, retkiä ja muita vastaavia tilaisuuksia hyödylliseen ajanviettoon. Kymen Navigaattoreiden arvoina vahvistamme hyvää veneilykulttuuria, kunnioitamme toisiamme ja huomioimme ympäristömme.

Seuran perustamisen jälkeinen vuosikymmen oli pitkälti laivuritutkintojen järjestämistä ja oppimateriaalin välittämistä opiskelijoille. Opistojen kurssit saivat vuosien mittaan hyvän suosion ja parhaimmillaan opistossa oli 200 merimiestaitojen opiskelijaa. Seuran rooli veneilytaitojen ja -

turvallisuuden edistäjänä on edelleen merkittävä. Se on kouluttanut yhteistyössä Kotka Opiston kanssa järjestetyillä laivurikursseilla tuhansia saaristo-, rannikko- ja avomerilaivuria. Vastuu navigaatiokoulutuksesta roolittaakin Kymen Navigaattoreita kotkalaisten veneilyseurojen joukossa ja antaa seuralle keskeisimmän olemassa olon oikeutuksen.

Vuonna 1977 seurassa alkoi viritä keskustelu käytännön veneilystä siihenastisen toiminnan painottuessa navigointitaitojen teoreettiseen koulutukseen. Esille tulivat mahdollisina uusina toimintamuotoina katsastukset ja merisuunnistuskilpailut. Kilpailutoiminnasta kehittyikin merkittävä osa käytännön veneilykoulutusta. Ensimmäiset merellä järjestetyt navigointikilpailut pidettiin 18.6.1977. Kilpailutoiminta jatkui erittäin vilkkaana läpi 80- ja 90-lukujen ja parhaillaan veneilykaudella järjestettiin jopa kahdeksan navigointikilpailua yhteistoiminnassa muiden alueella toimineiden veneseurojen kanssa. Elvytysyrityksistä huolimatta kilpailutoiminta hiipui 2000-luvulle tultaessa. Kilpailutoiminnan rinnalla käynnistyi myös katsastustoiminta. Seura liittyi Suomen Moottoriveneliittoon, nykyiseltä nimeltään Suomen Purjehdus ja Veneily ry. Vuosittain seuraan katsasteaan pitkälti yli 100 venettä.

Toiminnan edelleen kasvaessa syntyi 80-luvun lopussa tarve hankkia seuralle tukikohta, joka löytyikin Pitkäsaaresta. Paikka vuokrattiin Kotkan kaupungilta. Pitkäsaarta on kehitetty vuosien varrella määrätietoisesti. Kaavoituksen myötä vuonna 2018 saavutettiin merkittävä virstanpylväs allekirjoittaessa 30-vuotinen vuokrasopimus alueesta ja ostettaessa seuralle siihen asti vuokralla olleet länsipuoliset mökit. Jatkumona pitkälle vuokrasopimukselle selvitetiin saaripaikan ostomahdollisuudet, joka yleiskokouksen päätöksiin perustuen toteutui 27.9.2019. Samassa yhteydessä allekirjoitettiin myös saunaa koskeva yhdeksän vuotinen vuokrasopimus. Näillä sopimuksilla on rakennettu vahva perusta tuleviksi vuosiksi ja varmistettu yhteistä visiota Pitkäsaaren koulutus- ja elämyskeskuksesta.

1990-luvulla tapahtui seuran toiminnassa selkeä muutos. Koulutus- ja kilpailutoiminnan rinnalle tuli vapaa-aikatoiminta. Seuran ensimmäiset yhteiset venematkat aloitettiin Viipurista ja jatkoa seurasi Tallinnaan, Vergiin ja Saimaalle. Helmikuisilla Venemessuilla on käyty vuodesta 1982 alkaen. Kesän tapahtumat ovat keskittyneet Pitkäsaareen, josta juhannus tärkeimpänä. Toimintaa alettiin järjestää yhä lisääntyvässä määrin myös veneilykauden ulkopuolella. Saarielämän vastapainona on tehty laivaristeilyjä, käyty teatterissa, maisteltu Lemminkäisen Särää ja Pyhällön rosvo-
paistia sekä retkeilty luonnossa. Vuoden 1999 maalisi-

kuussa Pitkäsaarella lumen ja jään keskellä järjestetty talvileiri lienee legenda tässä kategoriassa. Ylivoimaisesti suosituin veneilykauden ulkopuolinen tapahtuma on ollut Lauumiestalolla järjestetyt pikkujoulut.

Seurassa on ymmärretty tiedottamisen merkitys. Tänä päivänä seuralla on aktiiviset ja toimivat Internet- ja Facebook-sivut. Vuosijulkaisu on kuitenkin ensimmäisestä vuonna 1978 ilmestyneestä monisteesta alkaen säilynyt merkittävimpana osana seuran tiedotustoimintaa. 1980-luvulla vuosijulkaisusta kehittyi A4-kokoinen pahvikantinen painotuote, ja vuodesta 1992 alkaen vuosiesite on ollut A5-kokoinen. Vuonna 2007 värit tulivat vähitellen mukaan kansilehden muuttuessa värilliseksi. Kansikuva on vaihtunut vuosittain - kiitos seuran ahkerien ja taitavien valokuvaajien. Vuodesta 2012 lähtien vuosijulkaisu on ollut kokonaan värillinen.

Tänään Kymen Navigaattorit on aktiivinen, ammattitaitoinen ja arvostettu kotkalainen veneilyseura. Viiden vuosikymmenen aikana siitä on kehittynyt merkittävä veneilytaitojen kehittäjä. Jäsenmäärä on noin 300, joka jakaantuu melko tasaisesti Suomen Navigaatioliiton ja Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n välille.

Viimeisten vuosien aikana seuran toiminta on vakiintunut monilta osin. Tapahtumia on läpi vuoden, jotka keskittyvät

veneilykaudella Pitkäsaareen. Toki entisaikoihin verraten on vesillä toimeenpantavien koulutustapahtumien ja kilpailujen aktiviteetti laskenut, mihin on moniakin syitä veneilijöiden määrän vähenemisestä navigoinnin digitalisointumiseen ja polttoaineen hinnan kallistumiseen. Onneksi tilalle on tullut monia muita seuran päätehtäviä palvelevia toimintamuotoja. Ilolla voidaan todeta myös kotkalaisten veneseurojen välisen yhteistoiminnan ja kaupungin kanssa käytävän vuoropuhelun kehittyneen hyvään suuntaan. Yhdessä toimien pystymme vaikuttamaan paremmin sekä kotkalaisen veneilyn, että koko itäisen Suomenlahden veneilymahdollisuuksien kehittämiseen.

Hyvät kuulijat

Kymen Navigaattoreiden 50. toimintavuoden käynnistytessä noin puolitoista vuotta sitten ryhdyttiin seuran hallituksessa keskustelemaan historiikin julkaisemisesta. Pohdittiin, että jos sitä ei tehdä nyt, niin sitä ei tehdä koskaan. Historiikka varten perustettiin seuran entisen puheenjohtajan Timo Purhosen johtama toimituskunta, johon kuuluivat Hannu Vaakanainen, Heli Paasi ja allekirjoittanut. Työ käynnistyi materiaalin keräämisellä, jossa rungon muodostivat vanhat pöytäkirjat perustamiskokouksesta nykypäivään ja seuran vuosijulkaisut. Seuran toiminnasta kertovia valokuvia oli jäsenistöltä saatavilla varsin paljon. Kotkan

Opiston arkistoista löytyivät tiedot navigaatiokurssien opettajista ja oppilasmääristä.

Artikkeleiden kirjoittaminen käynnistyi haastatteleamalla seuran perustajajäsentä pitkäsaarelaista Tapani Liikasta. Myös seuran kunniapuheenjohtaja Hannu Vaakanaisen muistelut muodostivat merkittävän osan seurahistoriasta, johon kirjan kertomukset kuvineen seuran perustamisesta nykypäivään oli kiinnitettävissä. Kirja sisältää seurahistorian lisäksi kaupunginjohtaja Esa Sirviön sekä kattojärjestöjen ja paikallisten veneilyseurojen tervehdykset. Myös Pitkäsaaren historia seuran näkökulmasta on kuvattu varsin seikkaperäisesti.

50-vuotishistoriikista syntyi yli 100 sivuinen kovakantinen kirja, jota voidaan perustellusti pitää merkittävänä kotkalaisesta veneilystä kertovana dokumentaationa. Taloudellista tukea saatiin Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiöltä. Graafisen suunnittelun ja taiton tekivät XAMK:n kulttuurialan opiskelijat Maari Härmä ja Pauliina Mustola. Painamisesta vastasi mikkeliäinen Tero Print.

Historiikin julkaisun jälkeen se jaetaan jäsenistölle. Kirjaa voi ostaa 20 euron hintaan Minna Niemeltä. Sitä myydään myös Merikeskus Vellamossa. Juhlakirjasta on tehty 22 ni-

mikirjoitettua ja numeroitua versiota, jotka julkaisen seuraavaksi. Pyydän paikalla olevia nimen kuultunaan siirtymään tänne eteen ja vastaanottamaan kirjan:

Nume	Titteli/organisaatio	Sukunimi	Etunimi
1	Perustajajäsen	Liikanen	Tapani
2	Kunniapuheenjohtaja	Vaakanainen	Hannu
3	Kaupunginjohtaja	Sirviö	Esa
4	Toimituskunnan puheenjohtaja	Purhonen	Timo
5	Kommodori	Virtanen	Jukka-Pekka
6	Kotkan Pursiseura	Pulkkinen	Ari
7	Kotkan Moottoriveneseura	Tirkkonen	Ari
8	Suomen Navigaatioliitto	Valtonen	Heimo
9	Suomen Purjehdus ja Veneily	Thorström	Jan
10	Kotkan Opisto	Kempas	Mika
11	Suomen Purjehdus ja Veneily	Laisi	Martti
12	Kotkan Meripelastusyhdistys ry	Tiitinen	Tapani
13	Toimituskunnan jäsen	Paasi	Heli
14	Taittäjä	Mustola	Pauliina
15	Taittäjä	Härmä	Maari
16	Varakommodori	Tuomala	Tomi
17	Koulutuspäällikkö	Kelkka	Jouni
18	Katsastuspäällikkö	Bertling	Kai
19	Vapaa-aikapäällikkö	Tuomala	Sari
20	Hallituksen jäsen	Ahti	Hannele
21	Hallituksen jäsen	Greijus	Vesa
22	Hallituksen jäsen	Niemi	Minna

Myönnän tuntevani suurta helpotusta, että merkittävä läpileikkaus kotkalaiseen veneilyhistoriaan on saatu taltioitua kirjoihin ja kansiin. Hienoa, että uskalsimme ottaa haasteet vastaan, joka sekin viestittää elinvoimaisesta yhteisöstä ja seurasta. Historiikin kokoamisesta osoitan vielä kerran suuret kiitokset Timo Purhoselle ja kaikille kirjaprojektiin osallistuneille.

Hyvät ystävät, kohottakaamme kolminkertainen eläköönhuuto Kymen Navigaattoreille: ELÄKÖÖN, ELÄKÖÖN, ELÄKÖÖN!